

1. Az Iz - rá - el ezt nyil-ván mond-hat - ja:
Hogy - ha Is - ten nem lett vol - na ve - lünk,
Ha ő nem lett vol - na se - gít - sé-günk,
Mi - dőn az em - be - rek so - ka - sá - ga
Nagy ke-gyet-len tá - ma-da el - le - nünk,

2. Elyeltek volna ők elevenen, / Úgy reánk gerjedt az ő haragjok. / Minket teljességgel a nagy habok / Elborítottak volna hirtelen, / Ránk omlottak volna nagy patakok.
3. A nagy árvíz reánk rohant volna, / Elyelte volna a mi éltünket. / Dicséret Istennek, hogy ő minket / Az ő foguktól megszabadíta, / Hogy ők meg ne ennének bennünket.
4. Miképpen elszalad a madárka / A madarász töriből, akképpen / Megszabadulánk, a tört elszegvén, / Mert életünknek az Úr oltalma, / Ki mennyet, földet teremtett bölcsen.